

[Aksel Larsen.]

hvad vælgerne stemte for, har det ærede medlem hr. Aksel Møller forsøgt sig med den påstand, at valget viste, at Atlantpagtmodstanderne gik tilbage, og det skulle betyde, at så har vælgerne stemt for Atlantpagten og Atlantpolitikken, og det ærede medlem sagde videre, at så behøver socialdemokratiet ikke mere at være bange. Jeg er ikke enig i det ærede medlem hr. Aksel Møllers vurdering. Det er rigtigt, at de radikale og kommunisterne gik tilbage, men det gjorde forøvrigt også det konservative folkeparti, som dog vistnok er Atlantpagttilhænger, men man er dog nødt til at se på, hvad vælgerne stemte for. Der kan selvfølgelig være forskellige grunde til de forskellige partiers fremgang eller tilbagegang, og jeg for min del er ikke i tvivl om, at de radikale gik så meget tilbage, som tilfældet var, fordi visse ledere af det radikale parti selv havde skabt usikkerhed i rækkerne gennem deres fanatiske og fantastiske forsøg på under valgkampen at komme i regeringsmæssig sng med socialdemokratiet og venstre, altså med to erklærede Atlantpagtpartier. Det måtte bevirke, at renlivede radikale vælgere sagde: den er vist noget tvivlsom, denne her. Jeg tror imidlertid, at hovedårsagen til, at de radikale og kommunisterne gik tilbage, var, at andre partier i så høj grad og med den langt større agitatoriske kraft, de råder over, havde optaget visse af vore udslagsgivende programpunkter, og navnlig at socialdemokratiet ikke alene i almindelighed agiterede med en ny politik, men i særdeleshed og meget kraftigt agiterede mod den 18 måneders tjenestetid og mod fremmede baser her i Danmark. Det er så givet, at det overvældende flertal af dem, der stemte på liste A, var folk, der stemte mod baser, mod 18 måneders tjenestetid og for det, man kalder en ny politik, hvori der ligger en afstandtagen fra Atlantpolitikken, som den hidtil er gennemført, krav om nedsatte militærudgifter og krav om en anden politik på det økonomiske og sociale område.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde, at socialdemokratiet behøvede såmænd ikke at være så bange, underforstået, at det havde ikke behøvet at sige nej til baser. Jeg erindrer det ærede medlem om, at den begrundelse, der blev brugt fra socialdemokratiets

side og af statsministeren, var mangesidig, men den tungest vejende og øjensynligt betydningsfuldeste del af begrundelsen var hensynet til stemningen i befolkningen. Socialdemokratiets ledelse var aldeles ikke i tvivl om, at befolkningsflertallet er modstandere af fremmede baser i Danmark, og at dette flertal er langt, langt større indenfor socialdemokratiet end i befolkningen i almindelighed. Det var vel en af grundene til, at der blev sagt det, der blev sagt herom på socialdemokratiets kongres.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen beklager, at det blev sagt på socialdemokratiets kongres, for spørgsmålet var ikke aktuelt dengang. Jo, det var i allerhøjeste grad aktuelt, for der foreligger, som vi nu ved, et konkret udformet tilbud. Derfor var det rimeligt, at vi fik det frem for offentligheden og fik taget offentlig stilling til det, så vi ikke, som i mangfoldige tidligere tilfælde, løb den risiko at skulle overrumples ved, at regeringen pludselig kom med sagen her i folketinget og skulle have den jaget igennem. Jeg finder, at det er godt, at socialdemokratiet har udtalt sig, som det har, selvom der var allehånde forbehold i udtalelsen. Jeg ønsker, at socialdemokratiet og regeringen skal fastholdes ved dette nej, og jeg håber, at det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) vil hjælpe mig, selvom det ærede medlem, da han havde ordet for lidt siden, totalt glemte at udtale sig om det synspunkt, der dog formentlig stadig er hans, nemlig at vi under ingen omstændigheder vil have fremmede tropper her til Danmark. Jeg erindrer det ærede medlem om hans forglemmelse, og tager han ordet igen, har han mulighed for at gentage den udtalelse, at han under ingen omstændigheder vil have fremmede tropper her til landet. Skulle det ærede medlem have skiftet mening, hvad jeg ikke håber, bedes han naturligvis også udtale sig om dette, men jeg synes, at han for sin selvagtelses skyld ikke bør bevare tavsheden.

Jeg forstår ikke, hvorfor statsministeren gik udenom det særdeles vigtige spørgsmål om de baser, der er i Danmark, nemlig baserne i Grønland. Her drejer det sig ikke om, hvorvidt disse baser er til gene eller ikke til gene for befolkningen i Grønland, men jeg må tillade mig at gøre opmærksom på, at enhver ved, at Thuleeskimoerne ikke flyttede frivilligt, men at de ønskede at flytte, da den